

SZÉKESFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	8 frt. — kr.
Fél évre	4 frt. — kr.
Negyed évre	2 frt. — kr.

Bérmertelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petítor: Megrendelőnként 4 — nem megrendelőnként 6 kr-ért igrtattatik be.

Lapunk számára hirdetések felvételére **Budapest**en: Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz.

Bécsben: Opeilik L. és Mosse Rudolf, Hrdlicka Vince.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) czimzandók: — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelölt közlemények után négy hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

✉ Kéziratok nem küldetnek vissza. ✉

A székesfejérvári 1879. évi országos kiállítás hivatalos lapja.

KIÁLLITÁSI ROVAT.

Meghívás.

A kiállítási irodai bizottság **vasárnap d. e. fél 10 órakor** a kiállítási iroda helyiségében ülést tart, melyre ezen bizottság tagjai tisztelettel meghívattak.

A reáliskola válsága.

(Vége.)

Ha jól tudjuk, a polgári iskola mellett még az ipariskola pályáz, a reálanoda megürülő állomásra, melyek közül városunk atyái főképp az ipariskolának adnak előnyt s szép jövőt jósolnak neki. Pártfogója különben van mindegyiknek, csak hogy tekintenek-e ők a tetszetős külsejű tanterven kívül a védcenzek belső értékére s ismerik-e közelebbről azokat? Mi hisszük, hogy a képviselő urak, midőn egy reáliskola léte fölött akarnak dönteni, meghányják-vetik minden oldalról a kérdést s nem fölületes hallomás után hoznak ítéletet; mindazonáltal nem lesz fölösleges e helyen is szelöztetnünk az ipariskolát.

Ki fog derülni, hogy a polgári- és ipariskolák egy közös bajban szenvednek, a mi érdemes a megfontolásra. Hiszen van mindkettőben valami jó és helyes, csak a mi földünk idegen számukra s mi a reális műveltség általánosabb nem lesz, hiába iparodunk meghonosítani őket.

Hazánkban az ipariskola még teljesen új szülemény — tudtommal eddig csak Kasán vagy egy 3 osztályú ilyen intézet — ellenben Németországon az ipariskolák már régóta kifejlődtek s ott nagyon is helyén vannak. Nálunk a viszonyokból ítélve az intézmény aligha fog megfelelni a várakozásnak. Létjoga kétségtelenül van, sőt több van, mint a polgári iskolának; mit használ azonban ott, a hol hiányzik tér a kilépő növendékek számára, s azok pályára szükien juthatnak. A mely országban az ipar kifejllett s a képzett munkások nagy számára

van szükség, természetesen az ipariskolának biztos a jövője, mielőtt czélját eltalálja s hivatásának megfelelni képes. Ezen szempontból kérdés az ipariskola kívánatos e a mi körülményeinkhez? — Hasonló intézmények beplátálásánál mindenekelőtt figyelembe kell venni a magunk háztartását s viszonyainkat, mert különben az, a mi külföldön üdvös és czélzatos, nálunk életképtelen lehet és az áldás elenyved.

Imént említettük, hogy az ipariskolának létjoga több van az életre, mint a polgári iskolának; mégis városunkban amaz nagyobb képtelenség emennél is.

Természeti viszonyaink folytán bizonyára az ipar számos ágának lehet városunkban jövője, de senki nem fogja tagadni, hogy mindenesetre előbb iparnak kell lenni, s csak aztán szükségeltetnek a munkások. Ha egyes iparágak az építész-gépezés vagy vegyészeti irányban nálunk magasabb fokot állanak, úgy volna értelme az ipariskolának egy-egy szakosztályt felállítani, de városunkban ezek közül melyiket találjuk annyira kifejlődve? Pedig az ipariskola tanterve arra is számít, hogy nagyrészen az iskola keretén kívül keressen tananyagot, a hogy az építész-növendéket tanítója épileteknél, a gépezés gépgyárakba kalauzolja s a vegyész odavezesse, hol műipari tekintetben tanulhat és ugyan hol találhatjuk ezeket, városunkban vagy környékén?

Ne áltassuk magunkat, inkább mondjuk ki nyiltan, hogy az ipariskola városunkban csak silány s korlátozott fejlődésre talál teret; sőt ki tehet róla, ha az nemcsak nálunk, hanem általában véve hazánkban alig fog megjelenni. S még egyet ne felejtsek a reáliskola beszüntetési, hogy az ipariskola, midőn körünkben csak tengődhetik, a mellett szinte sokban költséges; a gépezésnek mielő, a vegyésznek laboratórium kell, melyeknél az első berendezés, de maga az évenkénti költség is jelentékeny összeget fog igényelni.

Mindezek alapján eléggé bebizonyítva látjuk, hogy a reáliskolát akár polgári- akár ipariskolával helyettesíteni csakugyan szerencsétlen gondolat. Kedvező körülmények

között tagadhatlanul mindegyik helyes és korszerű intézmény s öszintén sajnálni lehet, hogy nálunk virágzásra nem számíthatnak. — (Mikor ilyes valamit hallunk, mindig K. barátunk gazdaságtana jut eszünkbe. Ő ugyanis a kisbirtokosok számára irt munkájában a trágyára fektetvén a fűsúlyt, többek közt hathatós szerül ajánlja a serházakból kikerülő moslékot. Meghiszük, hogy jó trágya; de hol vesszük, mikor két sörház van a megyében s az is teng. Szerk.)

Egyidőben hosannával fogadtuk a polgári iskolákat s arra általános a kiábrándulás; óhajtuk ezért, városunkat ne érje keserű csalódás az ipariskolával.

Körülbelül 40 év előtt a jó Szemere B. ékes magasztalásokkal írta le az első polgári iskolát, melyet Németországon talált s hévvel ajánla behozatalukat, és bizony maiglan sincs meg a talaj, melyen virázzöld ágra vergődhetnének.

Lesz idő, mikor a polgári- és ipariskolák városunkban és hazánkban, igazán hiányt pótló intézetek leendenek; de mai napig egy főreáliskola árán behozni azokat: sajnos tévedés volna, mely városi tanügyünk magasabb fejlődésének teljes hátravetéssel s az eredményre nem vivő kiadások tetemes összegével boszulná meg magát.

Mi tevő legyen azonban városunk a reáliskolával? Nézetünk szerint mindenesetre azon alapon kell kiindulni, hogy a reáliskola bármely súlyrs körülmények között is fenntartandó, mivel annak szükségessége kétségenkivül s helyettesítése polgári- vagy ipariskolával czélszerűtlen és hibás lépés volna. Egy a bökkenő csak: reáliskolánknak nyolcz osztályra való kiegészítése, minek sokáig elmaradni szinte nem szabad. Igen, de ha e kiegészítés a város költségén egyedül annak erejével nem lehetséges — mi jövője van akkor az intézetnek? Mondanom fölösleges, hogy a reáliskola államivá tételére kell vetni reményességünket.

Utóvégre a miniszterium nem nézheti, hogy ilyen tanoda egy népes városban és nagy vidék központján, hol rendes kiegészítése mellett bizonyára szép sikereket fogna

felmutatni, sok évekig csak úgy csonka állapotban félig-meddig teljesítessse feladatát. S hogy a miniszterium barátja az intézet fennmaradásának, azt városunk intéző köreiben jól tudják, mert különben a kormány már kezdetben nem engedélyezte volna a reáliskolának leszállított osztályszámát, s tudják azt is illető helyen, hogy ámbár bizonytalan időre, de kilátásba van helyezve, mielőtt a közoktatási budget engedni reáliskolánk államivá tételére, mert annak beszüntetését a miniszterium, ha városunk tanügyére is gondot fordít, semmi esetre sem engedheti.

Ne tegye hát városunk az első lépést a reáliskola beszüntetésére! Hisz örökös szegényfolt marad az magunk, az ország színe és unokáink előtt, melyet helyrehozni többé nem lehet. S azért költötte volna városunk évtizedekig, ugyszólván ereje javát az intézetre, hogy épen mikor az legnagyobb mértékben lehetne gyümölcsözővé, örökre elnémuljon?!

A reáliskola jelenleg már 26-ik évfolyamát éli; s képes volna városunk egy oly tanintézetet, mely több mint egy negyedszázadig szolgált a közművelődés terén, s melynek körében, ezen és ezen gyűjtötték a tudomány csiráit s áldják érte a szent falakat — képes volna városi közgyűlésünk ezt minden nyomasztó kényszerűség nélkül, egyszerű határozatával véggépen megemissíteni? Annyira csak nem vagyunk szegények, hogy most, midőn az intézet pár év mulva tán végleg megszűlárduhatna, a város legelső tanintézetére mondjon csődöt s azon kezdjen takarékoskodást? Visszafejteti e tanoda bőven a költségeket anyagilag, szellemileg egyaránt, s beszüntetése okvetlenül meghozná a késő bánatot.

Ha azonban a miniszterium jelen alakjában nem tűrné az intézetet s átvenni sem akarja, ám tegye meg az a beszüntetést, csak városunk ne hamarkodja el a dolgot, mikor az említett kedvező esélyek is fennmaradása mellett szólnak.

Összevéve mindent, leghelyesebbnek hisszük, hogy városunk ismét kísértse meg az intézet államivá tételét — mire nézve ugyan hamarjában kevés reményünk van —

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

Tilos a bemenet.

Írta:
Hamary Dániel.
(Folytatás.)

II.

Néhány percz alatt, mily ellentétes állapotba jutottam!

Hasonlított esetem a nyári borúhoz, mely mennydörög s eszotgatva szórja szét villámain, míg túl rajta enyhületesen hinté sugarait a nap a beborult vidékre.

Ki lehet e kedves alak? Van-e férje? Mert hogy asszony, azt azon csinos arancsípért magyar főkötőről gyaníthatni, mely szép szőke fürteiből gyöngyöltett kontyán diszelgett, — s ha van férje! nem juttatja-e eszembe, miszerint: „tilos a bemenet!” s vajjon miért tilos a bemenet e helyre? S mi lesz kimenetele ügyemnek?... hullámszerűleg foglalkoztaták lelkemet e gondolatok.

Tekinttem az ajtó felé, hova betűnt, ott állt a szép nő s mint kivehettem, egy másik csinos nővel beszélgetett, meghagyott neki egyet-mást, mit rövid időn végezni kellend.

Míg bevégzé beszédét, futó pillanatot veték rája.

Azon a szép tojásdad halvány arczon, mily jól áll az el-eltűnő völgy, mely a mosolygás gyermeke s körötte a pirosság,

mintha félne megjelenni, csak gyengén terül el ép úgy, mint fehér selyem alól a rózsaszín fátöl áttetszése, a gyönyörű hajlásu homlok s szemöldpár alatt az élet legszebb fényei, az ébren álmadozó szemek, melyeknek világából annyi rejtélyes üdvösség sugárzik szét, az az édes hangokat adó száj, melynek szélein a hajnal bibora piroslik s az áll tiszta léleknyugalmat jelentő kerekdedége oly tetsző egészet alkotnak, melyen mindörökre eltévedtetném szememet. Nemes lélek s érzelem van minden vonásán ez arcznak, a bánat fájalmával s a játszi-ság kellemével. — Termete nyulánk, öltönye egyszerű hamuszín, mely karcu derekához szürke zsinorral kötöttem, lejtése minden szenvelég nélkül, nyakáról fekete szalag csüng, melyen választékos apróságok, ékszernek vannak füzve, mik minden mozdulatára ingásba jönnek, nyaka körött halvány rózsaszín selyemkendő nyugszik, ujjain nemes opál és karmazsin piros keleti rubinkövekkel kirakott aranygyűrűk csilognak, lábai? oh a lábai!... de mit is mondhatnék azokról a picziny lábakról?! mily kedves tünemények, ha menésközben ki kilátászanak az őket irigyen elfeledő viganó alól! oh azok a picziny lábak! — Szóval e nő bájos szép, egész külsején aeszterikai csin ünnepl.

De melyik nemeskeblű nő, nem ily szép!

Tudnának-e a lélek s szívjósággal felruházott nők nem szépek lenni?... Soha... Ezt rég elismerte a világ, ezt rég búgják dalaikban a kedves álmu költők, ezek az

idők folyásának leghűségesebb viszhangjai. — De im közeledik. Istenem, mily gyönyörű! Mintha a mennyország indulna felém... Félek, a szó elakad ajkimon.

III.

— Ugy-e bár késtem? — szolt jövet. Én mire feleletül szót kerestem, folytatá beszédét.

— Ily szép nyári estét sétálással szoktunk tölteni, oly jól hat az esti tiszta lég, foglalkozás után oly édes a szórakozás.

— Oh igen! — szolék végre e szokásos kifejezéssel.

— Növérémmel említém, miszerint szedje össze magát, hogy kirándulhassunk.

Tehát növérével beszél az ajtóban, gondolám s folytatám gyorsan gondolatomat, ha ő is oly szép, ha ő is oly kedves, isten a megmondhatója mi lesz belőlem, hisz egy oly szép nőért elvándorolnék a világ végeig.

— Mert majd férjem is hazaérkezik már s ő nem szeret hosszasan időzni, — folytatá tovább.

„Férjem is haza érkezik” e szavak kissé megüték fületem s tartottam, nehogy hazaérkezvén, fülembé sugja, miszerint „tilos a bemenet!” — Mert híjában, akárki mit beszél, a férjektől én csak félek, jők lehetnek, szivesek lehetnek, barátságos, bizalmas, őszinte, minden minden lehet egy férj, de ha akármilyen okból s bár mi módon az ő helyüket foglaljuk el, igen hamar kijönnek a kerékvágásból s különösen szokják játszani az utmutató szerepet. Komor sejtetem borong lelkemem... tilos a bemenet, ez na-

gyítja méginkább félelmemet... De félre feketé képzélgés. Ily angyali nő nem hazudhatja meg eddigi eljárását.

— Tán rosszul érzi ön magát?

E hangok riasztanak föl elmélyedés-semből.

— Oh ezerszer bocsánat, — — elméláztam történetemen s megrettentem a leendett veszély nagyságától s attól — —

Itt megállapodám, mert tartózkodtam kimondani, mit akarék, nehogy megsértsem a kedves nőt.

— S attól? — kérdé követelő őszinteséggel.

— Hogy szépséged férje hazaérkezvén... — Nos?

Nem tudtam szólani.

— Nos mondja ön?

— Engem, vagy inkább szépségednek, azaz hogy férjének... —

Itt ismét elakadtam.

— Ej ön oly akadozva, félve beszél, mintha —

— Bűnös volnék, — vágtam hirtelen közbe.

— Bűnös volna! hogy-hogy? — kérdé megilletődve a bájos hölgy.

— Mert láttam, miszerint tilos a bemenet s még is vakmerősködtem idejönni.

— Sokszor kell tilalmat szegünni, a szükség törvényt ront, — beszélte vigasztaló megnyugtatóssal s ez borongó lelkemnek oly jól esett, mint az elítélnek a kegyelem hangjai.

— Aztán, ne higgye azt édes ön, mintha

de nagyobb segítségül talán sikerül ki-
szűkölni. Ha általában kedvezőtlen er-
edményhez jutnánk, városunk még akkor se
mondja ki az intézet megszüntetését, s annál
inkább ne már a jövő tanévre, mert a vá-
rakozás csak üdvös lehet s a jó fordulat be-
fog következni. A tanoda most eléggé vi-
rágzó s rögtöni megszüntetésével az utóbbi
évek erőfeszítése s nagy költségei teljesen
kádba vesznek. (Városunk az országos
kiállítás küszöbén áll, valjon milyen fogal-
mat szerzenek maguknak városunk hala-
dája s a realis műveltség iránti hajlamáról
azok az idegenek, a kik idejönnek. Nem
az lesz-e legelső gondolatjuk, midőn ide
belépnek: „Hát ez az a híres város,
a mely környégtől a miniszteriumnál, hogy
25 éves tudományos intézetét szüntesse be,
mert neki nem kell tudomány?” Szerk.)

Emlékezzünk vissza a reális iskola leg-
melegebb pártfogója s barátjának, városunk
egykori b. e. polgármesterének Novák Kál-
mánnak törekvéseire, kinek élte fogytáig
legkedvencebb eszméje volt, a reális iskolát
fontartani s állandósítani. Ha reális iskolánk
hívei őszintén sajnálják benne az intézet
kidőlt támaszát s jóakaróját, és másrésztől
visszagondolnák az intézet válságidejére az
1874. jun. 17-iki közgyűlésen, melyen szá-
mosak között városunk mostani jeles pol-
gármestere is az ügynek legbuzgóbb lelkes
szónokai közé tartozott — úgy némi meg-
nyugvással hisszük, hogy elveiben rendü-
letlenül maradván hathatós szavával a reál-
iskolát támogatni s azt könnyedén elejteni
nem fogja.

A koczka nemsokára dőlni fog, s a tan-
ügynek minden őszinte, igaz híve, a nemes
érdeklődés hevével várja a szerencsés for-
dulatot.

Vajha e sorok se hangzanának el nyom-
talanul, s félreértés nélkül czélfokát érven,
elősegítenék az igaz ügy diadalát!!

Rejtessen azonban bármit a jövő, mi, a
kik távol a küzdelemtől sem egyik, sem a
másik párttal nem állunk összekötöttségben,
s csupán városunk tanügye iránti szeretetből
emeltünk szót — bizalommal nézünk eléje.

Cselekedjenek városi képviselőink leg-
jobb meggyőződésekük szerint s úgy
a reális iskolának elbukni lehetetlen s az élni
és virulni fog!!
a—y—

Kell-e reális iskola vagy nem Székesfejérvárot?

(Vége)

Ingerlékenység s idegesség komoly dol-
gokban mindig veszedelmes; a türelmetlen-
ség, egyik végtől a másikba csapongás,
emberek, eszméknek, intézményeknek gyors
elhasználása pedig annyira nemzeti hibánk,
hogy tanügyünknek e hibától való megóvását
nem hangoztathatjuk eléggé, mert a tanügy-
ben nyilvánított idegesség elhamarkodás oly
eredményeket szül, melyek a nemzet hibás
gondolkodását teremtik meg, melynek fogva
képtelenek leszünk a realis viszonyokkal
számolni, a helyes fejlődés útján haladni.
Ilyeneket segít elő az eljárásunk, mely
nyíltan meri követelni a reális iskola eltérle-
sét; — eltérlelését a még mindig érzett szük-
ség kielégítő tényezőjének sajátos viszony-
aink kívánalmával szemben.

Hiteles adatok szerint Magyarországon
1958 □ kilométerre és 98776 lakosra esik
egy gymnasium, míg egy reálisiskolára 9087
kilométer s 458,411 lakos; Erdélyben 1798
□ kilométer és 67,798 lakosra jut egy

gymnasium, míg egy reálisiskola 458,415 la-
kosra. Az ausztriai tartományok területén
minden 26,000 lakosra jut egy-egy reál-
iskola.

E hiteles statisztikai adatok eléggé kiál-
tótlan beszélnek, hirdetvén, hogy Magyaror-
szág még mindig kevés gondot fordít az
ifjúság realis irányu oktatására; hogy Ma-
gyarország még mindig nem látja elérke-
zettnek azt az időt, a melyben akarva,
nem akarva minden földműves állammak át
kell menni a fejlődés magasabb, vagyis ipari
állapotába. Ez a fejlődés szükségszerű. —
Európa nyugata nagy részben már elérte.
Ideig, óráig tartó akadályt gördíthetni ugyan
eléje, de meg nem állítható. Jaj annak az
államnak, vagy nemzetnek, a mely utjában
mer állani a kor áramlatának, így a realis
irányu műveltség áramlatának, mert a hol
ez hódított már, azon népeknél a szabadság,
ipar és kereskedelem s az örök béke iránti
lelkesebb oly nagy, hogy kötelességüknek
tartják az ezt be nem fogadókat — mint
elleneségeket — terjedése elől elsöpörni!

Nem áll azért O. S.-nek azon állítása,
hogy a már 10 éves korában reálisiskolába
lépett tanuló nem változtathatná meg irá-
nyát. Ugyazint az sem áll, hogy a gymna-
sium épen úgy készít elő a technikumra. —
Mert ha e két iskola tanterve közti külön-
séget ismerjük nem csodálkozhatunk azon
jelenségen, mely szerint a gymnasium növén-
dekéi kedvéért a technikai tanfolyam első
évében azt kell ismételné, a mit a reális-
iskolai tanuló a 7-ik s 8-ik osztályban meg-
emésztettek. Igaz! volt idő midőn a techni-
cum tanárai azt mondták: a gymnasiák
jobb technikusok, mint a reálisok. — De
ennek két fontos oka volt. Első az, hogy
a gymnasiumból csak a kitűnő mennyi-
ségű tanítványok mentek technikára, —
második meg az volt, hogy a 8 osztályból
18—20 évesek, míg a reálisiskolából 6 évi
középtanodai készütség után 15—17 évesek.
Már csak az egyik megszüntetést folytán is be-
állott az a föbbebbi jelenség a technikai,
mely szerint a gymnaszta nem is versenyez-
het a realistával; míg amaz pótolni kény-
telen a gymnasium hiányait, ez önkényes-
kedhetik a nélkül, hogy elmaradna amattól
— hát ha a kitűnő gymnaszta helyett az
összes gymnasztaikkal volna együtt a
realisták a technikák.

Ellenkezőleg azon reálisok, a kik nem
részesülnek ily kedvezményben, — ha át
akarnak lépni más kenyérgéretű pályára,
csak magánvizsgálatból pótolhatják a reál-
iskola hiányait, a latin s görög nyelvi ismer-
eteket, bizony bármely pályán kiállják a
gymnasiumbeliekkel.

Az eddigi fejtegetésekből tehát belát-
ható, hogy a reális iskola épen azért szüksé-
ges, mert középtanoda, mert értelmes iparos,
kereskedő, termelő, vagyis ama fontos kö-
zép osztály felszárjadásának is szolgál talajul,
mely a nemzeteket szokta igazán képviselni.
— Hogy a reális iskola ezen szellemes iránya
minél áldásosabb legyen, nem szabad semmi
áldozatot sem kímélni. Csak meg kell fon-
tolni, hogy az ide elvetett mag, az ide for-
ditott töke, habár lassan, de mégis ezersze-
resen kamatoz, mivel az efféle magasabb
műveltség a társadalom minden ágára áldá-
sosan hat vissza. Föbbebb kimutattam már,
hogy az általános műveltség, főleg a realis
irányu műveltség minél inkább terjed, annál
több forrása nyílik meg a gazdagságnak;
minél magasabb fokot ér el a gazdagság,

nézve, a tudásvágy soha nem gyötört any-
nyira, mint most.

„Mint eddig nem volt, mert én adtam
engedelmet, úgy ezután sem lesz öné nézve
a bejövét tilos.“ E nyilatkozat után nem
volt már gondolatom, én a világ minden
kincséért sem tudtam magamat tájékozni.

— Hogy némi irányt kölcsönözzenek gon-
dolatának, miszerint tájékozassa magát,
nézze ön ezen gyűrűt követve, — az opálra
mutatva szól.

Erre minden lányka alaka, kívül éle-
temben valaha szót váltottam, megjelent
képzeletemben s villám sebessen számlálgat-
tam neveiket magamban, valjon nem a hü
Jolán-e? nem-e a szép Julcsa? nem-e a
kedves Ida? a szeszélyes Liszka? vagy a
játsszi Emilia? vagy a mosolygó Hormin? a
kedves édes Hedvig? a sovárgó Nina? a
halvány bús Janka? vagy a kis szerelmes
grisette természetü Tinka? vagy tán épen
a széke szép Laura? vagy a nemes komoly-
ságu Antonia?! — De, istenem! hiszen mind-
ezekkel legfőkébb is csak beszéltem, a tár-
salgás leghidegebb szabályai szerint, any-
nyira épen nem valék, hogy gyűrűt váltot-
tam volna s e talányos szép alakában egyikre
sem tudék ismerni.

— Ugy-e gyönyörű tüz-színháza van?
— Igen gyönyörű, feleltem a folytonos
gondolkodás mérsékelt hangján.

— Ezt azóta szerzem, mióta becsét oly
szakértői műgonddal olvasom leírva.

(Folytatása következik.)

annál több lesz a társadalom munkájának,
tökejének hozadéka: úgy hogy ez előbb-
utóbb nem csak megüti, hanem hatványozza
is a beruházott töket; tehát a reális iskola
költsége, habár kerülő uton nem térül-e
meg a kiadójának?

Ha ezt megdondoljuk, meg a tudomány
gazdagító hatását is számba vesszük, bizony
bizony azt kell mondanunk, hogy O. S.
krokodil-könyeket hullat, midőn feljajdul,
hogy a reális iskola fenntartásával mennyi költ-
ség, mennyi teher nyomja a polgárság, a
város vállait; — mert bizony több fogja
nyomni a reálisok megszüntetésével! —
En csak azt tudom komoly megfontolásom
után ajánlani: ha a polgárság a legrégibb
reálisok felállításától e legújabbig
szellemi, mind anyagi gyarapodásának kö-
vetelményeit elégítette ki: Fejérvár polgár-
sága se engedje magát reálisok megszü-
ntetésével e követelménye kielégítésétől el-
lőtni, hanem minden követ mozdítson meg
kellő fenntartására. Ha épen maga erejéből
nem tudná, van elég mód rá. — Csak arra
bátorodom figyelmeztetni, hogy az állam-
hoz fordulást a legutolsóknak tartsa. Szabab
országhoz nem illik, hogy az abszolutikus
országok mintája után induljunk, mindent a
kormány kezébe rakjunk. En megvallo-
m: oktatásügyünknek kizárólag a kormány ke-
zébe juttatása a rabszolgaság egy nemét
tünteti föl. A rabszolgaság egy nemesebb
fokán simódik, a ki szellemi ügyével nem
szabad, mások beavatkozásának van alávetve.

Angolországban nincs is középiskola,
vagy egyetem az állam kezében, — sőt az
utóbbi időkben, midőn a népiszkolát kezdte
jobbann magához ragadni, mint szabadsága
elleni merénylőre felháborodott a nép.

Szeretjük magunkat az angolokhoz ha-
sonlíttatni, tehát mutassuk meg: van-e rá
alapos okunk. Oly elvek követésével nem
emlegethetjük magunkat büszkén az angol-
okkal egy sorban, minő O. S. tolla alól
került ki, mely szerint a középiskolákat az
állam köteles fenntartani. Ezt O. S.-en kívül
talán senki sem merné mondani.

Sokat lehetne e tárgyban a reális iskola
mellett felhozni; de nem akarván e lapok
olvasói türelmével visszaélni: bezárom so-
raimat azon kéresemmel: ne gyalázzuk meg
Székesfejérvárt!!
T. I.

Válasz O. S.-nek.

A „Székesfejérvár“ 93. számában köz-
lött cikkünkre, melyben egy a Székesfej-
érvár és Vidéké“-ben megjelent a reális-
iskolára vonatkozó elmefuttatást a kellő mér-
tőkre redukáltuk, C. S. ur e lap 98. szá-
mában egyéb érvek hiányában azzal felelt,
hogy — ez ugyáltszik szerinte az obje-
ktív dologhoz tartozik — fölszólalásunkat megsér-
tetett magánérdekeinknek tulajdonítja.

Ily ellenféllel szemben, ki egy jöhrben
álló középiskola fontartásának védőiben ma-
gasabb szempontot feltételezni nem képes,
talán meg volna engedve a fegyvert meg-
fordítani, azt állítván, hogy vannak egye-
nek, kik a közel múlt években a reális-
iskolát, mint a közművelődés modern igényeinek
legjobbann megfelelő intézményt egekig ma-
gasztalták; ma pedig a magas pedagógia
paripájára ülve kigyót, békát kiáltanak fejé-
jére, s hogy tehát vagy akkor, vagy ma az
„önzettel tisztá czél“-hoz a kétség
némi árnya hozzáfér.

Állításunk igazolására legyen szabad
O. S. ur érvelési módját egy példával illusz-
trálni.

Mult cikkünkben a gymnasium és
reálisiskola alsó osztályai tanterve közt létező
lényeges különbséget fejtegettük azon
czéllal, hogy kimutassuk, miszerint nem
mindegy, ha a tanuló a megkívántatott 3—4
gymnasiai vagy reális osztály alapján lép a
kereskedelmi iskolába.

O. S. ur erre azt feleli, hogy tévednek,
kik azt hiszik, hogy a ki ipar vagy keres-
kedelmi iskolába akar felvétetni, annak kö-
zépiskolai osztály bevégezését kell igazolni,
ezt a törvény nem rendeli, ha stb.

Mi pedig határozottan azt mondjuk,
hogy a tévedés — ha annak nevezhetni —
csakis O. S. ur részéről fogható fonn, mert
a m. kir. közoktatásügyi miniszterium által
1872. évi október hó 29-én kibocsátott, a
kereskedelmi iskolák szervezéséről szóló sza-
bályzatban határozottan benfoglaltatik, hogy
a felvételt végzett alreál, algymnasium, 4 pol-
gári iskolai osztály, vagy végre a letett fel-
vételi vizsga alapján történhetik, ez utóbbi
esetben azonban csak, ha a tanuló 14 éves
korát elérte. Ugyanezen szabályzat áll a kö-
zép-iskolára nézve is.

A fölhozott példa eléggé mutatja O. S.
ur állításai mily méltatlanságra tarthatnak igényt
s e körülmény eléggé indokolja, ha csakis
a cikk egy kis részére röviden válaszol-
junk még.

Tévednek kik azt hiszik és terjesztik,
hogy a városnak a reálisok fenntartása ese-
tében is polgári iskolát kell felállítani. Ha
a város e részbeni kötelezettsége fönnállana,
annak teljesítésére a kormány által már
régén szorítottatott volna.

Vannak oly egyének is, kik a helyett,
hogy — a mint végre megteszik — mind-
járt nyíltan bevállanak, hogy a reálisok
beszüntetése iránti javaslatukat a városi
házipénztár zilált állapotával indokolják, —
egyik vagy másik iskola czélszerűsége vagy
ennek ellenkezőjéről hosszu czikkeket irnak

s sophisticus informatioikkal a kövéleményt
félrevezetni törekcsenek, holott a dolgot —
annak financialis ügygyé való leszálítása
által — nagyon egyszerűsíthették volna.

Ezen egyéneknek csak azt mondhatjuk,
hogy mi az utolsók vagyunk, kik ily ha-
talmas argumentumtól a kellő méltatást meg-
tagadnánk, de tudniunkkal Székesfejérvár
város financialis viszonyai bármily fekete
szinben festenek azok némelyek által, nem
ziláltabbak mint néhány évvel ezelőtt — s
hogy e város, mely a közművelődés igényei-
vel szemben mindenkor megteette azt: mit a
korszellem követelte magasabb érdekek föle
követettek: ma sem fog hallgatni azokra, kik
oly irányba szeretnék terelni, mely multjával
a legelsőbb ellentétben állna.
S. O.

Felhívás a nagyérdemű hölgy-közönséghez.

A jövő évben május hóban Székesfejér-
várott megnyitandó országos ipar, termény-,
állat- és műkiállításán a székesfejérvári „Jó-
tékony Nőegylet“ a hölgyek foglalkozási
körének productumaiból gyűjteményes-kiál-
lítás alakjában óhajtván részt venni, hogy
ezáltal a magyar női-munkának a kiállításon
való versenye minél inkább lehetővé tés-
sék, s illetőleg, hogy a női munka körnek
minél szélesebb mérvben elismerés szer-
tessék: azon hazafias és tiszteletteljes kére-
lemmel fordul az ország összes nő iskolái,
nőképződei, zárdái, nőegyletei, gazdaszoni
egyesületei valamint érdemteljes gazdaszoni-
nyai s általában az egész haza hölgyvilágához,
miszerint öt nemes feladatának kivitelében
erősen támogatni s illetőleg a fentnevezett
„Jótevény Nőegylet“ készséges közvetítésé-
vel a kiállításon részt venni sziveskedjenek.

A kiállításon részt vehet minden hon-
leány különbség nélkül. A kiállítandó tár-
gyakra nézve pedig a következők szolgál-
janak mérvadóul:

1) Kiállítható minden tárgy, mely az
általános női tevékenység eredményé-
nyeként jelentkezik, tehát a varrás minden
nemei, a művarrás, fehérvarrás, továbbá sza-
básminták, himzés, kötés, borgolás, gyöngy-
fűzés, hálózás, valamint szövés, fonás, a
mennyiben házilag kezeltettek, szóval: mind-
azon női cselekvények productumai, melyek
a „női munka“ nevezet fogalma és köre
alá vonandók.

2) Kiállítható minden tárgy, mely a nő
házi tevékenységének eredményét
képezi, melyek tehát a háztartáshoz s ille-
tőleg a nőnek, mint gazdaszonnához cse-
lekvési köréhez tartoznak, mint pl. befőző-
tek, aszalt gyümölcsök, házi szappan s egy-
általában minden itt taxative elő nem sorol-
ható házi szerek és gazdaszoni czikkek,
a mennyiben házilag készítettnek s
külön kiállítási csoporthoz utasítva nincse-
nek. — A székesfejérvári „Jótevény Nőegylet“
kiállítási bizottsága rendszeresen szervezve
lévén egyes összekötötésben áll a kiállítás
végrehajtó bizottságával s így feleslegessé
tesz minden más irányban teendő kérdező-
ködsé, a mennyiben a hozzáforduló egye-
seknek, mint társulatoknak a legnagyobb
készséggel a kívánt bejelentési iveket hala-
dektalanul kiszolgáltatja, bővebb felvilágo-
sításokkal szolgál, a jelentkezőknek a kiál-
lítás legjobb belátása s meggyőződése
szerint előnyös helyeket biztosít, szóval
mindent elkövet, hogy a női munkaverseny-
nek a kiállításon méltó s előkelő hely sze-
reztessék. — Székesfejérvárott, 1878. nov.
19-én. Szőgyény-Marich Lászlóné a székes-
fejérvári „Jótevény Nőegylet“ védnöke, mint
kiállítási bizottsági elnök. Hollán Ernőné,
bizottsági tag. Báró Puthonné, bizottsági tag.
Forinyák Gyuláné, bizottsági tag. Gebhard
Ignáczné, bizottsági tag. Dr. Neumann Ar-
minné, bizottsági tag. Flatt Gasztón, a „Jót.
Nőegylet“ titkára, mint bizottsági jegyző.

KÖZGAZDÁSZAT.

* A magyar kisbirtokosok „Országos
Földhitelegyesülete“ ügyében a kormány
részéről kiküldött vegyes bizottság nov.
21-én tartotta első ülését, melyben a pénz-
ügyminiszterium részéről Leeb Péter, mi-
niszteri tanácsos mint elnök s Beretvási
Endre, osztálytanácsos, az igazságügyminis-
terium részéről Kóvácsy Miklós, minis-
zteri titkár és a létesítő bizottság részéről
gróf Festetics Pál, I. bizottsági elnök,
Nagy György, I. bizottsági tag és Véghe
Ignácz, I. bizottsági tag s jegyző vettek
részt. A vegyes bizottság azon törvényjavas-
lati tervezetet tárgyalja, mely a létesi-
tendő „Országos Földhitelegyesület“ kormá-
nyilag megajánlott kiváltságait és alapsza-
bályainak a fennálló kereskedelmi törvényről
való eltérését tartalmazza. E javaslatról meg
kell jegyeznünk, hogy az a létesítő bizot-
tság felhívására, mely ennek szerkesztésével
a kormány által megbízott dr. Apáthy
István, egyetemi tanár és országos képví-
selő szakavatott tollából került ki.

Színház.

Keddén, nov. 26-án adatott: Lata-
bárné B. A. jutalmára „Dolores“, dráma 5
felvonásban, írta Weilen József. A darab-
nak vannak előnyei, de hiányai is. A darab
színeszeink erejét meghaladta s az előadást

egészen
szereplő
L a t a b
szerepét
maít jót
átérve
játékba
meltán
Béke f
pen sza
hői sze
egy föh
a meleg
fekteti
peit s a
Máské
hanem
jobban
folyton
zelmek
is. Kül
de kés
Toldy
sen old
s kellő
iparkod
sokszor
nagy s
S
„Egy
telve s
közül
azután
jó játé
mely I

közele
pótló
körök
a képz
keszti
hazai
és tud
vészet
e köz
magya
együtt
zönség
czikk
nyeke
vett e
pán e
a haz
minde
álland
kődő
kiadó
a mu

az is
bocsa
juk e

kedé
mes,
ifjáb
helyk

30-3
decz
szün
elősz
net.
törté
decz
„Ki
decz

vélte
kra
12-
fü
mel
egy
szeg
fog
emb
Áld
gém
tőse
mul
zöm
éve
gyó

elő
bic
„Sz
vig
tatl
ad
mü
és
est
szá

mé
mu
né
és
elt
ma
fej

egészen sikerültnek nem mondhatjuk. — A szereplők közül kiemelendő mindenekfelett, Latabárné, ki ez este igen jól játszott, szerepét ügyességgel alakította s nehéz fájdalmaikat jól fejezte ki, bár néha nem eléggé átérze s a melegség is hiányzott olykor játékaiban. A tapsokat s kitüntetést azonban méltán megérdemelte. — Utána említendő Békeffy, a ki az első felvonásokban szépen szavalt, tiszta érthető kiejtéssel, az ily hősi szerepek ugylátszik neki valók, csak egy főhibája van, hogy játékaiban hiányzik a melegség s érzelem, s csak a szavalatra fekteti a fősúlyt. Több érzéssel adja szerepeit s akkor sok szépet várhatunk tőle. — Másik hibája, hogy hangját nem kiméli, hanem nagyon is igénybe veszi, e helyett jobban tenné s több hatást aratna, ha a folytonos nagyhangú szavalás helyett az érzelmei helyes kifejezését adná beszédével is. Különböző eleinte voltak ügyes jelenetei, de később belefáradt s hatás nélkül játszott. Toldy szerepe nem nagy volt s azt ügyesen oldá meg. Ferenczy hatással játszott s kellő érzéssel is. A többi szereplők is iparkodtak; a szerep nem tudásnak azonban sokszor tapasztaltuk árnyoldalait. Közönség nagy számmal jelent meg.

Szerdán, november 27-én adatott: „Egy könnyelmű leány.“ Ismeretes darab, mely sokféle eseményt nyújt. A szereplők közül Reiner Antónia jól játszott s énekelt, azután Ferenczy, Kendy, Latabár, Békeffy jó játékaikkal mulattatták a közönséget, — mely bizony nem nagyszámmal jelent meg.

Vegyes.

Irodalom és művészet.

* „Képzőművészeti Szemle“ czim alatt közelebb új vállalat indul meg. E hézagpótló közlöny, melynek létesítését egyes körökben évek óta tervezték, Prém József, a képzőművészeti társulat másod-titkára szerkeszti, kit az e célra szövetkezett összes hazai művészek, valamint tekintélyes írók és tudósok fognak támogatni. A hazai művészet minden jelenségét számon fogja venni e közlöny s az itthon s a külföldön élő magyar művészek érdekeit fogja képviselni; egyúttal pedig megfélemleni kíván a nagy közönség igényeinek is, azért a szakszerű cikkeknek kívül népszerűen irt közleményeket s tárczákat is a művészet-életből vett elbeszélések is fog tartalmazni. Csúpan eredeti magyar tárgyú illusztrációt a hazai festők s jeles metszők készítenek s minden ily kép a művészet színvonalán álland. Az előfizetési felhívást a közreműködő összes írók és művészek névsorával a kiadó-hivatal néhány nap múlva küldi szét; a mutatvány-szám decz. közepén jelen meg.

* Iskolai takarékpénztár. Weisz B. F. az iskolai takarékpénztárról egy füzetet bocsátott közre. A szülők figyelmébe ajánljuk addig is, míg bővebben hozzászólnánk.

* Táborosky és Parsch zeneműkereskedésében Budapestben megjelent: „Emblém, Sinnbilder-Walzer“, zongorára szerzett ifjabb Farbach Fülöp karmester. Kapható helyben is Klökner P. könyvkereskedésében.

Hireink.

— **Színházi műsorozat.** Szombat, nov. 30-án: „47-ik cikk.“ Itt először. Vasárnap, decz. 1-jén: „Toloncz.“ Hétfő, decz. 2-án szünet. Kedd, decz. 3-án: „Uj czég.“ Itt először. Ferenczy jutalomjátéka. Bérlet szünet. Szerda, decz. 4-én: „Dr. Vespé.“ Csütörtök, decz. 5-én: „Jó barátok.“ Péntek, decz. 6-án szünet. Szombat, decz. 7-én: „Kis menyecske.“ Itt először. Vasárnap, decz. 8-án: „Szép juhász.“

— **Füzérke.** Csak kedves köteletséget vélünk teljesíteni, midőn a helybeli izr. krajczár-egylet 1879-dik évi jan. 12-kén a „magyar királyi“ban tartandó „füzérkéjé“ előre is a t. közönség legmelegebb pártfogásába ajánljuk. E derék egylet, mely a legközelebbi napokban 87 szegény iskolagyermeket téli ruhákkal ellát, a nevelésügyi támogatásával az emberszeretet legszebb nemét gyakorolja. Áldásdús működésének száz meg száz szegény gyermek közötti kiképzésétől lehetőséget. Hogy a füzérke legelőzetesebb teli mulatásaink közé fog tartozni, azt a t. közönségnek, melynek alkalmá volt a múlt években a táncszestélyek fesztelenségéről meggyőződni, alig kell mondanunk.

— **Színházunkban** legközelebbi érdekes előadás lesz. Szinre fog kerülni dr. Grubiczky László helybeli királyi közjegyző „Sziget a szárazon“ czimű egy felvonásos vígjátéka, mely a nemzeti színházban osztatlan tetszés mellett adatott. A mi az előadás sikerét csak fokozhatja az, hogy szerző művének rendezését önmagának tartotta fenn és így nem szenved kétséget, hogy ezen estélyen városunk művelt közönsége teljes számmal fog megjelenni.

— **Országgyűlési képviselőink** eddig még élénken részt vesznek az országgyűlési munkásságban, nemcsak rendszeresen megjelennek az üléseken, de Juraszek Ferenc és Sárközy Aurél már szűzbeszédjüket is elmondák, a legközelebbi felirati vita alkalmával. Követünk közül a felirati vita befejeztével egynek kivételével mind a kormány ellen szavazott.

— **Klökner Ede** kiadónk jeles képzettségű fia új év napján elhagyja városunkat s Félégházán a nagy kun városban fog könyv-, mű-, hangjegy- és papírkereskedést nyitni. Adja Isten, hogy vállalata magára nézve anyagilag, azon vidékre nézve pedig szellemileg eredménydús legyen.

— **A megyei községi jegyzői szigorlat** e hó 27. és 28-dik napjain tartották a megyeház kistermében; a három jelentkező közül 2 átment egy pedig visszavetettet.

— **Latabárné jutalomjátékán** nagyszámu közönség jelent meg. Az ülőhelyek mind el voltak foglalva, csak néhány páholy volt üres. A jeles művésznő szép koszorukat és csokrokat kapott, midőn először megjelent a karzatról nagy tömeg papirdarabkák hullottak alá, melyen nevezetesebb szerepei voltak felemlítve. A kedvelt színésznőt a közönség többször tapsokkal kitüntette.

— **Hymen.** Boross Károly iváncsai földbirtokos a napokban eljegyezte magának Berger Hermína kisasszonyt Berger N. nagyvadászi haszonbérő szép és szelleműs leányát. Aldást kívánunk a boldog frigyre!

— **A színházi részvénytársaság** igazgató választmányja a consortiummal egyetértően felhívást intézett a városi közönséghez, melyben lelkes szavakkal a színészet pártolására buzdítja. Adja Isten, hogy a meleg kebelből származott szó pusztában elhangzó szó ne legyen!

— **Jutalomjáték.** Ferenczy József derék jelmezsíneszünk jutalomjátéka kedden leend, mely alkalommal Sardou Viktornak a budapesti nemzeti színpadon is kedvelt repertoír darabja az „Uj czég“ fog szinre kerülni. Nem hisszük, hogy Ferenczy urat ajánlanunk kellene, a színházlátogató közönség előnyösen ismeri őt s bizton hisszük, hogy jutalomjátékán telt házzal tünteti ki.

— **Meghívás.** Az izr. krajczár-egylet december hó 2-án az izr. hitközség nagy termében felruházattal ünnepélyt tartja, melyre a t. tagokt és a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja a választmány.

— **Az Ercsi Eötvös-émlék ünnepélyes** leleplezése jövő év május havában leend, a kiállítás megelőzőleg. Az ünnepély igen fényes leend s nagyszámu válogatott közönség megjelenése váratik.

— **A kiállítás elnöke** gróf Zichy Jenő ur néhány napra elutazott Bihar megyébe; azonban a jövő hó elején már visszatér.

— **A jövő évi kiállítás** érdekében a működés igen erősen folyik. A kiállítási iroda személyzete szaporított s jelenleg a titkárság segéditékaron kívül még két másoló foglalkozik. A levelezés igen nagy s naponként sokszor 4—500 levél széküldetik. A részvét a kiállítás iránt országsszerre nagy s a legszebb siker várható.

† **Gyászír.** Lőrincz Károly tisztartó urat súlyos családi csapás érte. Tegnapelőtt temette el rokonát Eklér Dénest, kit legszebb ifju éveiben ragadott ki hosszas sorvasztó betegség után karjából a kérelhetlen halál, ma már kedves Ilka leánya ravatala előtt állanak, ki tegnap déli 12 órakor szintén sorvasztó betegség után jobblétre szenderült. Nyugodjanak békével!

— **A „Székesfehérvár és Vidéke“** legközelebbi számában kikel a kiállítási végrehajtó bizottság azon határozata ellen, melylyel őt a hivatalos jellegű megfosztja s többi közt azt is állítja, hogy a kiállítási végrehajtó bizottság akkor fosztotta meg őt a hivatalos címéről, mikor ő már erről lemondott. Ez ugyan egyáltalán meg nem felel az igazságnak, mert a kiállítási végrehajtó bizottság november 18-iki ülésén mondta ki egyhangulag megfosztó határozatát, a „Székesfehérvár és Vidéke“ pedig nov. 19-diki számában mond le a hivatalos címéről, tehát egy nappal később a határozat hozatala után. Különböző pedig ha csakugyan olyan nagyon meg akart szabadulni attól a hivatalos címtől, miért nem mondott előbb le, hiszen már hónapok óta piszkolta a kiállítást és nem erőszakolta senkisére arra, hogy maradjon!

— **A helybeli jótékony nőegylet** felhívást intézett a hölgy-közönséghez a jövő évi kiállítás ügyében, mely felhívást lapunk mai száma közli. E felhívásra különösen felhívjuk hölgyeinket, hogy annak értelmében legyenek szivesek kiállításunkon szintén részt venni.

— **Folyó hó 24-kén** a ref. egyházban megtartott gyászünnepély után a boldogult Fekete Gyula testvér által a család nevében a tüzoltó-egylet alparancsnokához intézett idecsatolt köszönő-iratot nyilvánosságra hozni a t. cz. közönség által tanusított részvét folytán is közölni kötelességünknek ismerjük.

Tekintetes parancsnok ur!
Igen tisztelt barátom!

Fogadják mindenekelőtt a tüzoltó-egylet derék tagjai egyetemesen és egyenkint, ugy a magam, mint az összes rokonság nevében legforróbb köszönetemet és mély hálaérzetemet azért, hogy a katonai kötelesség teljesítése közben szerencsétlenül kimúlt testvéröcsém — az önköri bajtársának — emlékére tartott gyászünnepélynek, nem mondom fényét, mert hiszen a hol gyász van, ott fényről szó nem lehet, hanem igen jelentőségűt testületi megjelenésükkel emelni szivesek voltak. Legyenek meggyőződve,

hogy a sors által annyira sújtott családi élet sötét éjjelében mindig vigasztaló s jótékony fényugrákat fog föltűznie az önköri által tanusított — kegyeletigalma — megismeretelésére való visszaemlékezés! — Önök uraim! nemes hivatásuk fontosságát fölfogva, míg egyfelől a polgártársai anyagi romlására vezethető pusztító tüzelem elfojtására, oly önzetlenül és önfeláldozóan működnek, addig másfelől az emberszeretet szent tüzét keblökben folyást élesztik. A diszes koszoru, melyet nekem átnyújtottak, mely karomon nyugovék, könnyű volt és mégis oly nehéz! Könnyű, mert a bajtársi kegyelet hozta hirtelen virágokból van összerfűzve, és nehéz mert a testvéri fájdalom könnyei hullanak reája! E koszoru életem egész folyamán át legbecesebb emléktárgyaim közé fogom sorozni és mint olyant megőrzem. Fogadják ismételve hálás köszönetem kifejezését, Isten áldása kísérje minden lépésüket. — Tisztelettel maradtam: *Fekete Zoltán.*

— **Az iparosságok** segélyző-egylete tagjai által rendezett Katalin-bál alkalmával az egylet pénztára javára felülfizettek: Prohászka László 1.—, N. N. — 50, Nagy Ferenc — 50, Özv. Onás Jánosné 1.—, Nogl Vince — 50, Galambos Károly — 20, Trubán János — 50, Krausz Soma — 20, Kuczka Mihályné — 20, Köchler Ferenc — 10, Szabó Ferenc — 20, Ádám Ferencné — 20, Novák György — 20, Csizmadia V. 1.—, Jungwirth Simon 1.—; valamint a rendezők és a tagok számára a jelvényeket igen csinosan elkészíté Kunkel Emma kisasszony. — Kegyes jóakaróinknak hálás köszönetét nyilváníti a rendező bizottság.

— **A káptalanunkkal** megürült kanonoki állomás csak a jövő év elején fog betöltetni. Mint halljuk több előléptetés leend.

— **Megyénk s városunk** monographiája érdekében a helybeli történelmi s régészeti egylet teljes buzgósággal működik s a legközelebb tartandó választmányi ülés elé egy indítványt fog terjesztetni ez ügyben. Igen kívánatos volna, ha az egyletnek mielőbb sikerülne célt érni s a monographia megírását végre valahára eszközölni.

— **Korcsolya-egyletünk,** ha az idő kedvez és jó korcsolyázó idény lesz, mint a múlt években, diszesebb bódét szándékozik felállítani. Az egylet e célra 500 frt. pénzalappal rendelkezik.

— **Rendelet.** A földmívelési miniszter egy rendeletet közli a hivatalos lap a léges és hőmérő vonatkozólag. A rendelet készítését és azok hitelesítését és a hitelesítési díjakat tárgyalja. A rendeletet egy utasítás egészíti ki a léges és hőmérő hitelesítése tárgyában, szintén a földmívelési miniszteriumtól kiadva.

— **Ne neked.** Még ki sem mondták realiskolánkra a halalos ítéletet, már is e következő furcsa dolgot olvassuk a „Győri Közlöny“ben, melyet a N. P. J. után közöl: „Székesfehérvár tanácsa szótöbbséggel elhatározta a 25 évvel ezelőtt alapított városi realiskola megszüntetését. A 6 osztályú iskolát rögtön meg akarják szüntetni minden tekintet nélkül az egyes osztályokban levő tanulóokra.“ Ime ilyen barbárságot is feltesz rólunk a sajtó, pedig még csak a haraszt zörög, hátha kimondják a — deleaturt — akkor lesz ám mit nyelni. No de minden kornak meg van a maga kora.

— **A Vörösmarty-körben** rendezett füzérkén közép számu közönség jelent meg, leányok azonban kevés számmal voltak képviselve, fiatal asszonyok nagyobb számmal jelentek meg. Különböző a táncok élénken folytak, a francia négyeseket 14 pár táncolta. Csárdás igen kevés volt s csak néhányszor huzatott közkívánatra. A meghívók ugyan a minél egyszerűbb megjelenés kérését s mégis a rendezőség jelent meg tökéletes bál öltönyben. Egyik főhibája volt az estélynek a magyar társalgás és a kedélyesség hiánya.

— **A kiállítás végrehajtó bizottsága** jövő hó elején fog ülést tartani. A gyűlés napját a rendes rovatban közölni fogjuk. Az ülésnek több fontos tárgya leend.

— **Az ujonczkatonák** közül egy szálltmánya e hét elején vitettet le Hercegovinába, kik mihielyt leérnek az ott levő tartalékosok azonnal haza bocsájtának s így azok haza érkezett a jövő hó elején várhatjuk.

— **A helybeli püspöki szék** betöltése tárgyában, mely már több, mint egy év óta üresedésben van, élénk mozgalom észlelhető a kormánykörökben. A mint halljuk a város s megye közönség közérzületének eleget fognak tenni, mert oly egyént óhajtanak e diszes állásra kinevezni, kit mindnyájan óhajtunk s ki körinkben nagy tisztelet és szeretetben áll.

— **A fejedelmi s városi régiségtár** számára Modrovich Ignác ur több darab lovagsarkantyut adományozott, miért is fogadják az egylet köszönetét.

— **A színházi bérlet** most sem mondható sikeresnek, bérlő nem igen van. A színházi consortium és a részvénytársulat igazgatósága ugyan iparkodott eredményt hozni létre, de nem volt nagy siker. Bizony a régi eljárás többet ért volna, midőn az állandó bizottság gyűjté a bérleteket. Ezt kellene tenni most is.

— **Városunk egykori képviselője** Schvarcz Gyula a apolczai kerületben lépett fel azon-

ban Odeschalch herczeg szélsőbali választott meg ellenében. Nagyon kár pedig, hogy Schvarcz nem tagja a képviselőháznak, széles ismereteinek különösen a tanügy terén nagy hasznát vehették volna az országgházban.

— **A sebesültekért** Tisza Kálmáné urhölgy, mint a budapesti nőegylet elnöke felhívást intéz a nemzethez, melyben kéri, hogy a sebesültek gyorsabb gyógyulásához nagyobb mennyiségű ó bor kivántatván, kisebb hordókba zárva küldjenek Ivánka Imréhez az egylet pénztárnokához Budapest. Lánchíd-tér 105/sz. a.

— **Szörnyetett.** Sz. Endrén lakott egy Missel Klára nevű gazdag éltes hajadon. E hó 21-kén a ház padlásán foglalkozván, felment utána szőlősöves s egy követ vagy ütötte föbe, hogy elkábultan földre rogyott. Ekkor a gaz mellére térdelt s gégéjét a készentartott késsel elmesztette. Midőn a szobákban az ékszerék s akkoriban eladott bor árának zsebredugásával foglalkozott: érkezett haza a meggyilkoltnak nevelt fia. És az a szörnyeteg, a ki egy ember életét hidegen kioltott, büne érzetében a gyermeköt annyira megijedt, hogy elfutott. A fiu röszlet sejtje a padlásra futott s midőn ott találta nevelő-anya holt tetemet: az utczára sietett és segítségért kiabált. Az öszzesereglett emberek elcsípték a rablógylkóst s átadták az igazságszolgáltatás kezébe s Szeben Ferencz, mert ez a szörnyeteg neve börtönben várja büntetését.

— **Gyilkosság.** Vasárnap éjjel 9 és 10 óra közt egyik soroksári-utczában lévő pálinka-mérésben néhány tót atyafi élvezte pazarul nemzeti italát, később két magyar napszámos is csatlakozott hozzájuk. A mulatozás rövid idő alatt heves szóváltássá lett; egyik napszámos eltávozott s ellenfelét, kivel különösen baja volt, keményen fenyegette. A fenyegetést később szinte távozott, de alig hagyta el a pálinka-mérést, a dühös napszámos orozva megtámadta s balfőlé irányzott késszurással a földre terítette. A tett helyén megjelent rendőrök a gyilkost, miután elfutott, nem tudták kézrekeríteni. Dankut, a meggyilkoltat, kórházba szállították, hova azonban már csak hullája érkezett meg. A gyilkos kézrekerítésére a kellő intézkedések megtéttettek.

— **A győri botránnyról** szó volt a lapokban. Az agg Hechtl fia most ez ügyben következőleg nyilatkozik: Kötelességemnek tartom Győr városa tisztelt közönségének ama sajnos eseményt, mely atyámon legújabbank elkövetett, hiven tudomására hozni. Atyám folyó hó 20-án a városi gazdasági üléstől saját kocsiján 5 és 6 óra közt tért haza, a midőn éppen kapuja bejárataán egy közhuszár lovat vezetve, a járdán jött, atyám megállította lovait, hogy figyelmeztesse a huszárt a már a rendőrség által is többször eltiltott rendetlen eljárásért, a midőn a huszárt durván rákiáltott: Menjen az ur az utból! Atyám erre azt válaszolta, hogy a járdán kívül van az út, mire a másik huszárt ki szintén gyalog volt vele, megfogta atyám lovainak gyeplőit s huzta befelé őket. Atyám megtiltá a kocsiának, hogy egy tapodtat se mozduljon. Ezen huza-vona közben a tiszt is megérkezett, parancsolva durván atyámnak, hogy menjen odább s félíg kihuzta kardját, a kocsis megijedve odább ment, e közben atyám azt mondta: „A kutyának parancsolnak ezek,“ mire a huszárpapátján kirántva kardját, egész erejével atyám fejére vágott; erre a kalap leesett fejről, a vér pedig egészen elborítá arcát, de ezzel nem elégedett meg, hanem még 4 ütést mért lapjával fejére. Ez a tény állása A tisztelt közönségnek ítéletére bizom ezen eljárást. Ifj. Hechtl Frigyes.

— **A boszniai bizottság.** Az ugynevezett boszniai bizottság működése fölöl, legújabbank a lapok különféle ellentmondó közleményeket hoznak. E bizottság tejjességgel nem végrehajtó, hanem csak egy a különböző miniszteriumok képviselőiből alakított tanácskozó testület. A bizottság rendes tagjai a következők: A külügyminiszterium részéről báró Schwegel osztályfőnök elnök; a közös hadügyminiszterium részéről Boroviczka tábornok-hadbíró, a közös pénzügyminiszterium részéről Mérey udvari tanácsos, az osztrák kormány részéről báró Goedel-Lannoy udvari tanácsos, jogüggyagató; a magyar kormány részéről Jekelfalussy miniszteri tanácsos; a jegyzői teendőket Rehn alkonzul végzi; póttagok: Bitter órnagy osztályfőnök, br. Krausz udvari tanácsos és Wassanitsch főkonzul. Ezen bizottság egy szervezési rendszabály-javaslatot dolgozott ki. Azóta Goedel-Lannoy és Jekelfalussy tagok, a bizottság tanácskozásaiban nem vesznek részt. A bizottság feladata most már az, hogy minden a boszniai összes adminisztráció iránt felmerülő kérdésre javaslatokat tesz, a melyek felett aztán a külügyminiszterium határoz.

— **Szocialista mozgalom** Olaszországban. Bologneban egész fölkelés támadt. A nép maga fogta el a rendezárokat, később óriási verekedés támadt. — Florenceben elfogták a bomba-embereket és felfedezték a bombagyárt. — A Florenceben rendezarás és gyilkossággal vádolt internacionalisták erős kíséret mellett vezetettek el. A csöcselék követelte, hogy az elfogottak bocsájtassanak el, a mi új verekedésre szolgáltatott

okot. — Itt Rómában folytonosan eszközöl-
tetnek elfogatások. Az elfogattak közt van
egy altiszt. — Az „Osservatore“ 150-re teszi
az elfogottak számát. — Hír szerint Siena és
Livornóban is vetettek Orsini-bombákat.

TRÉFA ÉS VALÓ.

Pauler Tivadar és Szilágyi Dezső egy
napon beszéltek a felirati vita alkalmával.
— Jeles szónok mindkettő — jegyzé meg
valaki a szomszédjához fordulva. — Jeles —
felelé az — csak az a kár, hogy egyik sem
az ügyért, hanem önmagáért beszélt. Pauler
igazságügyi miniszter akar maradni, Szilágyi
pedig az akar lenni.

— Hogy hívják — kérdezték egy inas-
tót. — Nem tudom — felelé — mert Pannim
egy hív „Jancsi“, az uram „Jean“, az asz-
szonyom pedig „Muczi.“

— Rendes életet él a gazdád? — kérde
a házi orvos az inastól. — Igenis — felelé az
— naponként rendszeren leissza magát.

Egy tót mint tűzkárvallott kéregetett.
— Hol a községi bizonyítvány, hogy a kend
háza légegett? — kérde egy ur. — Az is benn-
égett, — felelé a kéregető.

Felelős szerkesztő: Boross Mihály.

Hirdetések.

250,000 állami mark,

jutalmat ismét nov. 13-án bevégzett
főhuzásoknál, hivatalos lista szerint
szerencsés vállalatunk nyerte el,
mely összeg az érdekelt feleknek
osztr. magy. bír. rögtön ki lett fi-
zetve.

Nyuítd a szerencsének kezéd!

375,000 állami mark

VAGY

218,000 o. é. frt.

főnyereményt

nyuít a legújabb nagy pénz kisorsolás,
mely a magas kormány által engedélyezve és
biztosítva van.

Az új terv előnyös beosztása akként van,
hogy kevés hónap alatt 7 kisorsolásban **42600**
nyereménynek bizonyosan ki kell jönni, s e
között a 375,000 mark, vagy 218,750 forintos
nyeremény is; továbbá:

1	Nyeremény	Mark	250,000,
1	"	"	125,000,
1	"	"	80,000,
1	"	"	60,000,
1	"	"	50,000,
1	"	"	40,000,
1	"	"	36,000,
3	"	"	30,000,
1	"	"	25,000,
6	"	"	20,000,
6	"	"	15,000,
1	"	"	12,000,
24	"	"	10,000,
2	"	"	8000,
31	"	"	5000,
61	"	"	4000,
304	"	"	2000,
502	"	"	1000,
621	"	"	500,
675	"	"	250,
22850	"	"	138,
	stb.	stb.	stb.

A huzás hivatalos napjai

decz. 11- és 12-ikére

már rendszeren megállapítva lettek.

Ezen nyéremény-huzáshoz sorsjegyek kap-
hatók és pedig:

1 egész ered. sorsjegy csak . . . 6 M. 3 1/2 frt.
1 fel " " " . . . 3 M. 2 3/4 frt.
1 negyed " " " . . . 1 1/2 M. 90 kr.

Minden hozzánk böküldött megbízások
postaküldéssel, utalványozással, vagy
anvétellel a legnagyobb pontossággal lesznek
elintézve és minden megrendelt állampapírral
ellátott eredeti sorsjegyet tölem kapja meg.

A megrendelésekhez rendszeren egy hivatalos
játéktervvel szolgálunk ép ugyan minden huzás
után a huzási-lajstromot kértelünél bérmentve
megküldjük.

A nyeremények kifizetése **azonnal az**
állam felelőssége mellett akár postailag,
vagy számos összekötéseink miatt általunk
Osztrák-Magyarország bármely nagyobb piacán
is eszközölhetők.

Vállalatunkat mindig szerencse kísérte, —
számaltanszor lönek különféle főnyeremények
az általunk eladottakból kihozva.

Egy ilyen a **legszebb állampapírral** nyugvó
vállalatot az ember mindig a tömeges pártfogás
reményében nyit meg, kérjük tehát, hogy a
megbízásoknak mindenképpen eleget tehessünk, azokat
mindenesetre mielőbb beküldeni szivesked-
jenek.

Kaufmann és Simon,
bank- és váltó-üzlete

HAMBURGBAN.

Vesz és elad mindenféle államkötvényeket,
vasúti részvényeket, kölcsönjegyeket stb.

U. i. Üzletünk iránti szives bizalmat
megköszönve, azt a jövőben is iparkodni fogunk
megelégedésre kiérdemelni. Fentebbi.

Klöckner Péter, kiadó-tulajdonos.

Gabona-ár november 27-én.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	8	—	7	70	7	50
Kétszeres	6	20	6	10	6	—
Rozs	5	80	5	60	5	40
Arpa	5	20	4	90	4	60
Zab	5	50	5	30	5	10
Kukoricza	5	—	4	90	4	80

!! Gyermekek örüljetekek!!

Ki gyermekeinek karácsonra nagy örömet
akár szerezni, vegye meg általános kedvelt
karácsoni bazárunkat!
a hallatlan ol- **csak 4.65 kr.** mely összegért
csószágu áron: 87 darab legújabb francia játékszert minden-
koru fiúk és leányok számára kaphatja és pedig

1 párisi variété-színház, nagyon mulatsá-
gos és szépen díszítve.
1 varázs-ladácska, belsejében elfogott basá-
val, ki megszökni akar.
1 Mikulás, különösen hatásos karácsoni alak,
együttel czukorkatartó is.
25 briliáns karácsonfa-díszítés. egészen
új szerítek.

1 zongora, szép és elegáns, vagy 1 újonnan
feltalált Metalophon, melyen egészen fiatal
gyermek is a legszebb darabokat játsz-
hatják.
1 kínai, gépezettel, mindig szorgalmaskodva
és nevetést előidézve.
25 briliáns gyertyatartó, a karácsonfa-
ra.
1 japáni kioszk, mirdarab, belsejében mozgó
és éneklő colibrival.
1 bohóc, művészi kivitelben, a legszebb mut-
tatványokkal.
1 erdei rem, mely parancsszóra a nyelvet
öltögeti.
25 tarka kivilágítási gyertyácska.
1 bábu a kocsiban, elegánsan öltözve, mely
kocsikázás közben mozog, rángatózik és
kiabál.
1 ó-romai kocsi, szerszámmal együtt.
2 doboz kitűnő tartalommal, mindenkoru fiúk
és leányok számára. — **87 darab.**
Valamennyi itten felsorolt 87 darab ere-
deti francia játéktárgy ára együttvéve csupán
4 frt. 65 kr.

CZIM: Premier Depot de Vienne,
Bécs, Heinrichshof, 8—9. rakfár.
Vidéki megrendelések utánvét mellett
pontosan eszközöltegetnek.

Mindenféle fogfájást,

ha a fogak lyukasak, vagy megromlottak,
azonnal megszüntet a híres

Indiai fogkivonat,

melynek kitűnő volta miatt egy családban
sem szabadna hiányoznia.

Valódi minőségben 35 kros palackok-
ban kapható: Székesfejérvárott

Diebálla György gyógyszerárban.

Vidéki megrendelések utánvét mellett
pontosan eszközöltegetnek.

Szalay Gyula

zongora és orgonakészítőnél helyben

fazekas-utca 3. szám

egy jól kijavított

6 1/2 octávás

ZONGORA

eladó.

AJAJÁNDÉKOZZUK

az alatt jegyzett mindenkinek hasznos

háztartási, kávé- és evőkanalak s evőeszközöket stb.

Megbízattunk a **britannia-ezüst-gyár** csüd-
tömeg-gondnoka által: **ajándékoz-
nánk el** a nálunk raktaárosított britannia-
ezüst tárgyakat, ha annak készitési ára egy
negyedét s a szállítási összeget a megajándé-
zott megtéríti.

Ha tehát az alatt kitett árakat, melyek csak
a szállítási-díjat Angolországból Bécsig s a ké-
szitési ár egy negyedrészt képezik — az illető
előre beküldi: következő árakat kapja meg

INGYEN

6 db britannia-ezüst étkanal, ugy hozzá

6 kávéskanal, melyek előbbi ára

6 frt. most **1.95**

6 „ britannia-ezüst asztali kés angol

pengével, továbbá **6 olyan villa,**

előbb 9 frt. most **3.25**

1 „ kavémerő nehézmű előbb 3 frt.,

most csak **— .85**

1 „ levesmerő legnehezebb minőségű,

előbb 4 frt. most **1.25**

Tovább: Elegáns gyertyatartók, párja 1.—,

2.—, 2.50, 3.—; tálcák 50, 75, 80, 1.—;

kávé- és theakannák 2.—, 2.50, 3.—, 4.—;

czukorsipetők 35, 50, 80, 1.—; czukorköböz

2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; czukorszóró

25, 40, 75, 90, 1.—; ecet- és olajtartók

2.50, 2.80, 3.50, 4.75, 5.—; vajbődönyök

75, 95, 1.70, 2.80, 3.25, 4 frt. és még több
számos tárgyak.

Különösen figyelemreméltók:

6 db asztali kés, finom ezüst, angol pengé-
vel; **6 db** villa, ugyanoly finomságu; **6 db**

finom evőkanal; **6 db** finom kávéskanal;
összesen **e 24 darabot**, mely előbb 15 frtba

került most **4.60** krért adjuk.

Mind e finom

britannia-ezüst tárgyakért **15 évig jótállunk.**

Mindenki igyekezzék tehát megrendeléseit
minél előbb eszözölni, mert a rémitő olcsó áru

tárgyak hamar elfogyhatnak.

Megrendeléseket az osztrák-magyar-
országi egyedüli foraktábla tészek intézni, mely-
nek czíme:

General-Depot

der Britannia-Silber-Fabriken

BLAU & KANN,

Wien, I., Elisabethstrasse 6.

Székesfehérvári légszuszvillagítási-társulat.

Ajánljuk a n. é. közönség figyelmébe kitűnő minőségű

ostrai

kőszén-coaksunkat,

mely mint fütési anyag körülbelül kétszer annyi mennyiségű
kőszénnek felel meg.

Arak: 500 kilogrammon felül 50 klg. = 1 vámmázsa 50 kr.
500 kilogrammon alól 50 klg. = 1 vámmázsa 60 kr.

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a helybeli és vidéki n. é. közönség szives tudására hozni, miszerint
eddig a **KENYÉRPIACZON** több éven át fennállott és számos látogatásnak
örvendett üzletemet

nádor-utca Ferencz-rendiek épületébe

(volt Horváth-féle üzlet) tettem át, hol is ezentűl kizárólagosan:
a legújabb divatu ruhakelmék, kretonok, legjobb minőségű rumburgi,
hollandi, kreasz és szilézai vásznak, ágymenü-chiffonok; továbbá szines,
ugyszinte schnurl- és piquet-barehet; továbbá férfi és női ingek, alsó-
nadrágok, gallérok, kézelők és nyakkendők, ugyszintén női alsó-szoknyák-
és korzetekből szü választéku rakfárt fogok tartani.

Főtörökvésem oda lesz irányozva, hogy a n. é. közönség igényeinek kitűnő izlés, az
árak valdisága és jósága, pontos, jutányos és őszinte kiszolgáltatás által megfelelhessenek. — Már
egy első kísérlet is meggyőzhet mindenkit arról, hogy bár

nem hirdetek állítólagos végeladást
a szolid és igazán kitűnő minőségű czikkék nálam mindamellett olcsóbban megszerezhetők.
Ez alkalommal még felhívom a n. é. közönség szives figyelmét arra, hogy rakfáram e
szakba vágó

karácsoni és ujévi ajándékokra igen alkalmas
csikkekkel dúsan fel van szerelve és kiki **kevés pénzért kedveseinek**
kellemes meglepetést eszközölhet.

Midőn még szives tudására hozom, hogy eddigi üzletemből még megmaradt **kéz-
mü., és divatruka,** a régi helyiségben — a **kenyérpiacson**
— testvérem vezetésére bizva: végképen a gyári árakon alul

tetemesen leszállítva

elárusítom, mivel új üzletembe a régi rakfárt áthozni nem akartam. Egyszersmind szives pártfo-
gásába ajánlom magamat és vagyok teljes tisztelettel

ROSENBERG SÁMUEL,
Székesfejérvár, nádor-utca Ferencz-rendiek épületében.

Vidéki megbízások pontosan, gyorsan teljesítetnek.

Árverési hirdetés.

A székesfejérvári e. f. kir. törvény-
szék, mint telekkönyvi hatóság részéről
közönséges tétetik, hogy Nyakas Ferencz
végrehajthatónak, — néhai Fröschl Fe-
renczné szül. Gangl Johanna tömege elleni
végrehajtási ügyében bíróság lefoglalt, a
székesfejérvári 731. számú tjkvben A + 1.
sor 583. hrsz. alatt bevezetett és 800 frta
becsült felsővárosi ház, ugyanott + 2. 626.
hrsz. a. felvett és 480 frtra becsült felső-
hegyi szőlő, valamint a székesfejérvári
2018. számú tjkvben + 1. sor 693. hrsz.
alatt bevezetett 560 frtra becsült felső-
hegyi szőlő az 1878. évi december 16-ik
napján délelőtt 9 órakor, mint első és
1879. évi január hó 16-ik napján délelőtt
9 órakor mint második határidőben Szé-
kesfejérvárott, megyeház II-ik emeleti fo-
lyosón megtartandó nyilvános árverésen
következő feltételek alatt eladatni fognak,
ugymint:

1) Kikiáltási árak a fennebb kitett becs-
árak, melyen alul az első árveréskor az ár-
verésre kitűzött birtokok nem fognak el-
adatni.

2) Árverezni kívánók tartoznak az in-
gatlan becsárának 10% készpénzben, ta-
karékpénztári könyvben, vagy a pesti bör-
zén hivatalosan jegyzett értékpapirokban
a kiküldött kezéhez letenni. — A bánat-
pénz lefizetés kötelezettsége alól a magyar
földhitel-intézet — ha az árverezők sorába
akár lépni — felmentetik.

3) Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő
részletben és pedig az elsőt az árverés jog-
erőre emelkedésétől számított 2 hónap
alatt, a másodikot ugyanazon naptól számi-
tandó 4 hónap alatt, a harmadikat ugyanazon
napról számított 6 hónap alatt, minden
egyves vételári részlet után a birtokbalépés
napjától számított 6% kamattal együtt,
ezen kir. törvényszék telekkvi osztályánál
előre kieszközölt utalvány alapján a hely-
beli kir. adó — mint bírói letéti pénztár-
nál lefizetni, — a bánatpénz az utolsó rész-
letbe fog beszámíttatni.

4) Vevő köteles az épületeket a bir-
tokbalépés napjával tűzkár ellen, vala-
mely hazai intézetnél saját költségén biz-
tosítani, s ennek megtörténté a végrehajtó
bírósnagnál az árverés után legfőlebb 15 nap
alatt igazolni.

5) Az árverés jogerőre emelkedésekor
vevő a megvett ingatlan birtokába lép, en-
nélfogva a megvett ingatlan haszna és
terhei ez időtől őt illetik.

6) A tulajdonjog bekebelezése csak a
vételár és kamatainak teljes lefizetése után
fog a vevő javára hivatalból eszközölteni.
— Az átruházási költségek s mindennemű
illetékek vevőt terhelik.

7) A mennyiben vevő az árverési fel-
tétel bármelyikének eleget nem tenne, a
megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyi-
kének kérelmére a prts 459. §-a értelmé-
ben vevő veszélyére és költségére, bánat-
pénzének elvesztése mellett, újabb árverés
alá bocsáttatni és csupán egy határidőnek
kifizése mellett az előbbi becsáron alul is
eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árve-
résre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy
más igényt avagy elsőbbségi jogokat érvé-
nyesíthetni vélnék, hogy e részbeni kere-
seteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban
lett harmadik közzététele napjától számi-
tandó 15 nap alatt habár külön értesítést nem
vettek is, ezen kir. tszékhez nyújtsák be;
különben azok a végrehajtás folyamát nem
gátolván, egyedül a vételár feleslegére fog-
nak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos
hitelezők, kik nem ezen törvényhatóság
székhelyén, vagy annak közelében laknak,
hogy a vételár felosztása alkalmával leendő
képviseltesük végett helyben megbízottat
rendeljenek, s azok nevét és lakását az
eladásig jelenték be, ellenkező esetben
Szüts Adolf helybeli ügyvéd, mint
hivatalból kinevezett ügygondnok által fog-
nak képviseltetni.

Kelt a székesfejérvári e. f. kir. tszék-
nek 1878. évi april hó 11-én tartott telek-
könyvi üléséből.

Pongrácz,
tanácsjegyző.

Dr. Mäder Ferencz,
kir. törvényszéki elnökhelyettes